

ЛАРИСА ШВЕЦЬ:

«Перемоги не чекаємо,
а наближаємо її з усіх сил,
кожен на своєму місці»

5

У РЕШЕТИЛІВЦІ ПЛАНУЮТЬ РЕМОНТ ДОРІГ

3

ЦЕНТР ВИШИВКИ ТА КИЛИМАРСТВА ВІДЗНАЧИВ ТРИ РОКИ СВОЄЇ РОБОТИ

2

Решетилівщина

#23(213) від 9 червня
2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

ОБДАРОВАНИМ ДІТЯМ ГРОМАДИ ПРИСВОЇЛИ СТИПЕНДІЇ МІСЬКОГО ГОЛОВИ

3

У РЕШЕТИЛІВЦІ МОЖНА ПРИДБАТИ ЛИСТІВКИ, А КОШТИ НАПРАВИТИ НА ПІДТРИМКУ ЗСУ

4

ТАМАРА ГОНЧАР:

«Дай Боже,
щоб всі синочки й доні
повернулися додому
неушкоджені, щоб
усі мами дочекалися
своїх дітей»

9

НАШІ ЗАХИСНИКИ СТОЯТЬ МІЦНО І МУЖНЬО!

Літо, яке ми ніколи не забудемо. Як і весну, котра промайнула одним довгим і страшним часовим потоком, де фактично не було березня, квітня чи травня — український календар зафіксував 124 дні суцільного лютого і справжньої люті. Не так хотілося б і це літо запам'ятати, але вибору не маємо — насипаємо ворогу і продовжуємо спротив російській агресії.

Це літо обіцяє бути спекотним. На фронті так точно. Рашисти нині затято тиснуть на харківському та донецькому напрямку, намагаються захопити Северодонецьк. Туди вони кинули майже всі свої сили та резерви, поспішають, бо вже побачили і відчули на власній шкурі, як мистецьке точно працює американська арта у вправних руках українських ЗСУ. Поспішають, доки озброєння не прийшли у товарній кількості, аби переломити раз

і назавжди ситуацію на фронті на нашу користь. А озброєння вже поступають на передову і отримуємо ми їх не лише від США. Хто ще обіцяє доправити в Україну зброю, як рашисти намагаються легалізувати «хороших руських» в нашій країні та Європі, чи боляче б'ють санкції по росії і які ще санкційні «сюрпризи» готує для рашистів робоча група Єрмака-Макфол, читайте детальніше на 6-ій сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатні індекси —

60841

(24 грн на місяць)

60887

(144 грн на друге півріччя)

Центр Вишивки та килимарства відзначив три роки своєї роботи

Травень має для колективу Всеукраїнського центру вишивки та килимарства особливе значення. Адже саме в цьому місяці 2019 року, після отримання права на оренду приміщення, розпочала свою роботу унікальна державна установа, яку очолює відома майстриня з вишивки, член спілки майстрів народного мистецтва, заслужений майстер народної творчості України Надія Вакуленко.

Варто відзначити, що з 2005 року, відколи перестала існувати Решетилівська фабрика художніх виробів, її будівлі невпинно руйнувалися, перетворюючись на сміттєзвалище. Але завдяки зусиллям голови Полтавської облради Олександра Біленького, спільно із однодумцями, вдалося зупинити руйнування та повернути будівлі у комунальну власність. А зі створенням Всеукраїнського центру вишивки та килимарства, будівлі, які йому були передані, фактично пережили друге народження. Нині тут вже зроблено частковий ремонт, на жаль, через ситуацію в країні та брак належного фінансування, поки що проект на паузі. Хоча центральна будівля вже використовується для проведення масових заходів. Ще одним плюсом від створення Центру

для Решетилівки став фактор створення нових робочих місць. Відповідно, збільшилися надходження податків до місцевого бюджету. Сьогодні Центр — це дружний, творчий колектив однодумців, основу якого складають висококваліфіковані майстри.

За три роки наші майстри вже виготовили чималу колекцію вишитих та килимових виробів за народними зразками і авторськими розробками наших художників Надії Вакуленко, Алли Кісь, Ірини Павлюченко (вишивка), Олександра Бабенка, Ніни Токової, Петра Шевчука, Сергія Вакуленка (килимарство), а також класиків решетилівського рослинного килимарства, лауреатів Національної премії імені Тараса Шевченка світої пам'яті Леоніда Товстухи та Надії Бабенко. До речі, майстрині Центру створили копію килима

Леоніда Самійловича «Народжені рідною землею» (оригінал є окрасою штаб-квартири Ради Європи в Страсбурзі).

Всеукраїнський центр вишивки та килимарства активно працює над збереженням, розвитком та популяризацією традиційних народних художніх промислів, зокрема вишивки й килимарства, проводить культурно-просвітницьку та виставкову діяльність, займається науковою роботою. У ВЦВК створено виставкову залу, експозиції якої постійно оновлюються. Всі, хто тут буває, висловлюють захоплення нашими дивотворами. Радіє душі те, що на нашій землі від покоління до покоління, від майстрів до учнів передаються знання і досвід творити таку красу. Недаремно решетилівську вишивку «білим по білому» та решетилівське рослинне килимарство занесено

до Національного переліку нематеріальної культурної спадщини України. На базі ВЦВК проведено ряд заходів по просуванню решетилівської вишивки «білим по білому» до Репрезентативного списку світової спадщини ЮНЕСКО. У даний час номінаційне досє чекає своєї черги.

На базі нашого Центру відбулося виїзне спільне засідання кафедри технологій і дизайну Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка на тему: «Минуле, сьогодення та майбутнє — у традиціях українського народу». А днями було підписано договір про співпрацю між педуніверситетом та ВЦВК.

Впродовж трьох років фахівці Центру взяли участь у численних регіональних, всеукраїнських та міжнародних мистецьких фестивалях, конкурсах, виставках, семінарах. Також ВЦВК виступав співорганізатором обласного мистецького свята «Решетилівська весна». У музеї постійно відбуваються виставки наших майстрів та художників.

У Центрі побували ряд відомих особистостей, також ВЦВК відвідало чимало туристів з різних куточків України, а також іноземці — тільки у 2019 році їх було більше 4-х тисяч.

У останні два роки цифра дещо менша, але на це вплинула пандемія коронавірусу. Для гостей влаштовують екскурсії, майстер-класи. Навіть зараз, в умовах війни, люди приходять до Центру, щоб відпочити душею від тяжких думок, які нині переживає кожен українець. На базі ВЦВК проведено ряд мистецьких заходів в рамках проекту «Діти війни в обіймах Решетилівки». І ця робота продовжується.

Сьогодні кожен українець прагне бути корисним для своєї держави, вносити свою частку у перемогу над окупантами. Колектив Центру працює на культурному фронті, а також, насамперед, у перші місяці війни, активно долучився до плетіння маскувальних сіток, виготовлення необхідних речей для наших захисників.

Співробітники Центру вірять, що війна закінчиться нашою перемогою і Решетилівка, як і планувалося, стане потужним туристичним осередком, до якого приїжджатимуть люди не лише з різних регіонів України, а й з усього світу.

Людмила ДЯДЧЕНКО
провідний редактор
Всеукраїнського
центру вишивки
та килимарства

Решетилівщина вчергове передала допомогу для військових Харківщини

У п'ятницю, 3 червня, волонтери зібрали чергову партію гуманітарної допомоги, яку відправили для військових, які захищають Харківську область. Серед зібраного — продукти харчування, домашня випічка, дитячі малюнки, маскувальні сітки, одяг тощо.

«Дякуємо за випічку Наталії Коп'як, працівника ДНЗ «Лелеченька». Подяка за продукти для випічки жителям села Колодії, за спонсорську допомогу борошном — Руслану Григоренку, а за організацію Олесі Швендих. Подяка Євангельським Християнам Баптистам з міста Решетилівка за рис та консерви. За маскувальні сітки дякуємо жителям села Шамраївка, за випічку та продукти спасибі Аліні Бодні, Ользі Яресько, Вірі Панець з міста Решетилівка. За пироги та одяг для поранених

дякуємо колективу школи, діткам з села Покровське — за малюнки, полтавським діткам дякуємо за малюнки та обереги. Окремо дякуємо Вікторії Чорняк, також Ляшенко Олені за смаколики. Дякуємо за надані продукти, випічку, малюнки і взагалі за допомогу жителям села Шевченкове — Тамарі Василенко, Світлані Давиденко, ЗДО «Світлячок», Євеліні Піхурович, Василю Романцю. Дякуємо діткам групи «Сонечко» села Пашенки, Олександрі Капустян, Колі Дудченко з села Буняки,

Дімі Серажиму з села Говтва, Максиму Буряку. За смаколики дякуємо Олені Обревко, Людмилі Гайко, Марії Дяченко, Катерині Шапаренко», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Понад три місяці жителі нашої громади щоденно допомагають військовим. Кожен прагне працювати для того, щоб наші захисники мали все необхідне для наближення перемоги над російськими окупантами!

Віта ШАФОРОСТ

Фонтани Решетилівки піднімають настрій містянам і працюють чітко за графіком

На початку травня у Решетилівці запустили до роботи усі фонтани. Попередньо водограї обстежили фахівці та привели до ладу. Понад місяць гості та жителі Решетилівської громади щоденно можуть

насолоджуватися відпочинком біля фонтанів у міських парках.

Традиційно фонтани працюють за графіком, зупиняючись для перезавантаження системи. Розклад роботи фонтанів. Парк «Матері і дитини»: 8.00 — 12.00,

13.00 — 17.00, 18.00 — 22.00. Парк «Молодіжний»: 8.00 — 11.00, 12.00 — 15.00, 16.00 — 19.00, 20.00 — 22.00. Парк «Перемога»: 8.00 — 11.00, 12.00 — 15.00, 16.00 — 19.00, 20.00 — 22.00.

Михайло ЧУБ

В області стартував купальний сезон

4 червня у Полтавській області розпочався купальний сезон, але плавати на катамаранах, сап-ботах, човнах, каное поки заборонено. На цьому наголосив під час брифінгу начальник Полтавської ОВА Дмитро Лунін.

«Радю оборони області заборонено використання усіх плавасобів на території Полтавщини. Дуже багато водних споруд заміновано. Проходження через них може викликати детонацію та вибухи», — зазначив очільник Полтавської ОВА.

У Решетилівці в зонах відпочинку поблизу річки вже теж є відпочиваючі.

Задля комфортного, а головне, безпечного проведення часу біля водойм місцеві надзвичайники розпочали рейди.

Інспектори Решетилівської служби ДСНС поводять профілактичні бесіди з населенням про правильне поводження на воді та в екосистемі в цілому та роздають пам'ятні листівки.

Окрім зон відпочинку у Решетилівці місцеві рятувальники провели рейди на території Демидівського старо-стату. На черзі й інші населені пункти громади.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Обдарованим дітям громади присвоїли стипендії міського голови

У залі засідань Решетилівської міської ради відбулося нагородження активної талановитої учнівської молоді, якій присвоїли стипендії решетилівського міського голови.

Цьогоріч серед претендентів були 11 вихованців загальноосвітніх та позашкільних закладів освіти Решетилівської громади. Серед них — 5 за напрямком навчальної та науково-дослідницької діяльності та по три у галузі «культура і мистецтво» та спорт.

Після засідання експертної комісії, відповідно до протоколу про визначення стипендіатів 2021–2022 навчального року було визначено 3 переможця.

Так, у галузі «Навчальна та науково-дослідна діяльність» стипендіаткою міського голови Решетилівської громади обрали Маргариту Петрянник — ученицю 9-Б класу

Покровської опорної ЗОШ І-ІІІ ст. Дівчина є переможцем Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових дисциплін (біологія, математика, правознавство, українська мова та література). Серед безлічі перемог також І місце у XXII Міжнародному конкурсі з української мови імені П. Яцика.

Стипендію в галузі «Мистецтво та культура» в системі закладів освіти здобула вихованка Народного вокального колективу «Валентина» БДЮТ Решетилівської міської ради Владислава Самойленко. Вона неодноразово заявляла про себе, як про талановиту вокалістку і творчу особистість на сценах нашої громади та далеко за її межами. Вона — лауреат багатьох міжнародних конкурсів у галузі культури.

Кращим спортсменом з поміж учнівської молоді,

який заслуговує премію міського голови визнали вихованця місцевої ДЮСШ Тимофія Сітала. Юнак з дитинства займається боксом, має диплом за І місце в чемпіонаті України з боксу серед юнаків 2007–2008 р.н. у ваговій категорії до 75 кг.

З 1 вересня протягом 9 місяців стипендіати отримуватимуть премію в розмірі 500 гривень щомісяця.

Під час заходу завзяту молодь та їх рідних привітали міський голова Решетилівської громади Оксана Дядюнова та начальник міського відділу освіти Алла Костогриз, бажаючи дітям нових звершень на шляху до мрії, а батькам подякували за виховання та неоціненний внесок у розвиток та виховання.

Юлія ГРИНЧЕНКО

У Решетилівці планують ремонт доріг

Найближчим часом у Решетилівці має стартувати ремонт доріг місцевого значення. Як інформували у Решетилівській міській раді, поточний ямковий ремонт та ремонт «картами» проведуть спершу на дорогах міста, які ведуть до автошляхів «Київ—Харків» та «Дніпро—Решетилівка», а також по вулицях, які найбільше потребують ремонту.

Загалом погоджено «реанімувати» полотно на понад 10 вулицях Решетилівки.

Роботи мають розпочати щойно буде підписано угоду з підрядником. У міській раді наголошують, що у зв'язку із ситуацією, що склалася з вартістю і доступністю паливно-мастильних матеріалів, перед влаштуванням нового асфальту, спочатку буде зрізано старий на всіх ділянках одночасно. А вже потім також одночасно відбуватиметься «залаткування» ям для того, щоб не ганяти

зайвий раз техніку і не витрачати даремно дорожнє пальне.

Це може викликати певні незручності у пішоходів та водіїв, та у Решетилівській міській раді просять бути стриманими і з розумінням перечекати ці моменти, задля подальшого комфортного користування дорогами нашого міста.

Юлія ГРИНЧЕНКО

Захисники України продовжують отримувати професійне взуття

Понад дві сотні пар тактичних кросівок отримують захисники, мобілізовані з громад на Полтавщині. Про передачу професійного взуття захисникам повідомив голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький.

«Плюс 239 пар тактичних кросівок від нашої команди. Завдяки зусиллям народного депутата України Олега Кулініча, голови Решетилівської громади Оксани

Дядюнової забезпечили захисників України, мобілізованих з Решетилівської та Мачухівської громад Полтавщини. Якщо потреба виникатиме — будемо і далі надавати відповідну підтримку! Слава ЗСУ! Дякуємо нашим захисникам! Переможемо разом!», — зазначив Олександр Біленький.

Окрім цього, голова облради Олександр Біленький разом із командою небайдужих однодумців, постійно працює

над тим, щоб забезпечувати військових комплектами мобільної автономної зарядки, тепловізорами, радіостанціями та іншими важливими речами, які вкрай необхідні захисникам на фронті.

Михайло ЧУБ

Коротко про головне

ЄС ухвалив шостий пакет санкцій проти росії

Європейський Союз ухвалив шостий пакет санкцій проти РФ через вторгнення росії в Україну.

З огляду на загарбницьку війну росії проти України та підтримку білорусі, що триває, а також повідомлення про звирівства, вчинені російськими збройними силами в Україні, Рада Європейського союзу вирішила ввести 6 пакет економічних та індивідуальних санкцій проти росії та білорусі. Санкції одразу торкнуться 75% експорту російської нафти. А до кінця року цей показник сягне 90%, відключення найбільшого в РФ банку «Сбербанк» від SWIFT, заборона ще 3-х російських державних мовників.

В Україні з'явилося нове державне свято

Відповідне рішення про встановлення Дня Української державності ухвалила Верховна Рада.

Відзначатимуть його 28 липня, у День хрещення Київської Русі-України. Відповідний указ Президент Володимир Зеленський підписав ще 24 серпня під час минулорічних урочистостей з нагоди Дня Незалежності.

Родини полеглих захисників України отримають виплати з обласного бюджету

Розпорядження про виплату 38 сім'ям загиблих Героїв матеріальної допомоги у розмірі по 50 тисяч гривень підписав голова Полтавської ОВА Дмитро Лунін. Раніше 7 родин уже отримали кошти. Виплату за рахунок обласного бюджету одноразової матеріальної допомоги, яка минулого року була 25 тисяч гривень, із початком повномасштабного російського вторгнення збільшили удвічі.

Міністерство молоді та спорту дозволило проведення змагань без глядачів в окремих місцевостях країни

Для якісної підготовки спортсменів національних збірних команд України для участі у головних міжнародних спортивних змаганнях, в окремих місцевостях

України дозволили проведення Всеукраїнських змагань з дотриманням умов безпеки, передбачених законодавством про воєнний стан. Змагання проводитимуться серед дорослих спортсменів та спортсменів найближчої до дорослих вікової групи, у тому числі осіб з інвалідністю, без присутності глядачів.

Також дозволено проведення навчально-тренувальних зборів національних збірних команд України серед спортсменів різних вікових груп, у тому числі осіб з інвалідністю, без залучення спортсменів віком до 16 років, які до місця проведення заходу згідно з вимогами законодавства потребують супроводження дорослою особою.

КП «Ефект» проводить благоустрій громади

Працівники підприємства постійно проводять загальне прибирання територій. Від початку поточного тижня знову викошують узбіччя, парки, сквери, площі навколо пам'яток.

У понеділок також було влаштовано під'їзну дорогу до інфекційного відділення Решетилівської Центральної лікарні зі сторони вулиці Академіка Павлова.

Комендантську годину для випускників на Полтавщині не скорочуватимуть

Таку заяву зробив очільник Полтавської ОВА Дмитро Лунін зважаючи на те, що незабаром школярі, які залишають навчальні заклади, отримають атестати. Але святкувати традиційно із зустріччю сонця не будуть.

«Поки нам нічого святкувати. Вночі треба спати. У них ще буде можливість для святкування після перемоги. Я категорично проти зміни комендантської години і ми цього робити не будемо», — сказав начальник обласної військової адміністрації.

Юлія ГРИНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

«Нам потрібне мирне небо»: у громаді провели конкурс для читців патріотичних віршів

3 червня в ЦКД «Оберіг» відбулося засідання журі для визначення переможців дитячого дистанційного конкурсу патріотичних віршів «Нам потрібне мирне небо». У конкурсі брали участь дітки від 5 до 18 років (у трьох вікових категоріях). У виконанні юних читців звучали вірші про красу рідного краю, про славне минуле і складне сьогодення нашої країни, вірші — признання в любові до Батьківщини, про злих ворогів і обов'язкову перемогу у війні.

У молодшій віковій категорії, перше місце завоювала Євеліна Лобачеська (5 років), друге — Вероніка Колесник (6 років), третє — Єлизавета Соколенко (8 років).

У середній віковій категорії, перемогу здобула Софія Соколовська (9 років), друге місце посіла Анастасія Сиргі (12 років), третє місце — Ілля Стещенко (9 років).

У старшій віковій категорії, першість виборола — Софія Кузьменко (14 років), другу сходинку зайняла Ангеліна Боберська (13 років),

третє місце — Анна Яковенко (16 років).

Переможців визначало компетентне журі у складі Лесі Пустяк — спеціаліста відділу освіти, Ніни Кононенко — провідного методиста центральної міської бібліотеки ім. О. М. Дмитренка, Альони Понітайкіної — керівника студії аматорського мистецтва ЦКД «Оберіг». Переможців нагородили грамотами та солодкими призами.

Віта ШАФОРОСТ

У Решетилівці можна придбати листівки, а кошти направити на підтримку ЗСУ

З початку війни у нашому місті організували виготовлення тушонки для ЗСУ. Кошти на цю справу перераховують не лише місцеві, а й жителі із різних куточків країни та закордону. Команда ентузіастів виготовила понад 1000 півлітрових банок готового продукту. Відтепер долучитися до допомоги решетилівським дівчатам, які роблять тушонку для військових стало ще простіше. У магазині «Гайдамака» у продажі наявні патріотичні листівки. Усі виручені кошти направляють на благодійність.

«По бажанню можете підписати листівки для наших захисників, і вони поїдуть разом з тушонкою підтримати моральний дух хлопців», — йдеться у повідомленні.

Магазин «Гайдамака» розташований по вулиці Покровська, 5, дім торгівлі «Шарм», 2-й поверх. Графік роботи: пн-пт 10:00 – 18:00. Телефон для довідок: 063-285-62-26.

Михайло ЧУБ

До Дня захисту дітей у громаді діяли виставки малюнків

Напередодні Дня захисту дітей у Решетилівській міській бібліотеці імені О. М. Дмитренка презентували виставку малюнків на тему «Дітям України — сонце й мир», авторами яких є юні читачі. Патріотична виставка об'єднала дітей різного віку, які мріють про одне — мир в Україні і щасливе дитинство.

У Сухорабівській бібліотеці, 1 червня, влаштували майстер-класи для дітей. Цього дня

діти виготовляли паперових голубів, що символізують мир, а також створювали патріотичні малюнки. У бібліотеці працювала книжкова виставка під назвою «Країна сонячного дитинства».

Окрім цього, учні 1-В класу Решетилівської початківки підготували свої малюнки на конкурс «Мрія дитини — мир в Україні» до Дня захисту дітей. Після конкурсу дитячі роботи

будуть передані нашим захисникам — воїнам ЗСУ.

Віта ШАФОРОСТ

«Мрія дитини — мир в Україні»: у Решетилівці відкривають виставку дитячих малюнків

ЦКД «Оберіг» запрошує дітей та батьків взяти участь у виставці дитячих малюнків під назвою «Мрія дитини — мир в Україні». На творчу виставку приймаються малюнки, виконані в різноманітних живописних, графічних та мішаних техніках довільного формату.

«Шановні батьки і дітки, долучайтеся будь ласка! Незабаром офіційне відкриття виставки! Згодом ці малюнки будуть передані нашим військовим разом з гуманітарною допомогою. Ви навіть не уявляєте, як вони радіють таким подарункам. Це підіймає їх бойовий

дух та охороняє від лиха!» — йдеться у повідомленні.

Організатори повідомляють, що відкриття виставки планують 15 червня. Дізнатися детальну інформацію можна за телефоном — 095-572-39-98.

Віктор БЛОКІНЬ

Акція для передплатників

Полтавська дирекція «АТ Укрпошта» оголошує акцію: Зроби передплату видань на друге півріччя 2022 року з 01.06.2022 по 25.06.2022 року — отримай можливість виграти продукцію «Русский военный корабль... Всё!».

Умови акції:

оформити передплату через сервіс «Онлайн-передплата» на сайті Укрпошти (тільки місцевих та районних видань), або будь-які видання у звичайний спосіб у поштових відділеннях та у листоноші на суму від 200 гривень, не менше ніж на 6 місяців одним чеком. Три переможця будуть обрані за допомогою сервісу Random.org (<https://www.random.org/>) в термін до 15.07.2022 року.

Призи за передплату:

1 місце — Папка, лист марок F(3 марки + 3 купони), лист марок W(3 марки + 3 купони), немаркований художній конверт та марка

W зі спецпогашенням, картка марка W зі спецпогашенням; 2 місце — Лист марок F; 3 місце — Немаркований художній конверт з маркою F зі спецпогашенням.

Передплатуючи періодичні видання у нелегкий для нашої країни час, ви не лише підтримуєте українську видавничу галузь, а тим самим робите свій внесок у розвиток економіки нашої країни.

Тож долучайтеся до передплати! А Укрпошта докладе всіх зусиль, щоб доставити пресу кожному передплатнику!

Полтавська дирекція АТ «Укрпошта»

У Решетилівці відновили заняття зі скелелазіння

У травні Решетилівський центр туризму відновив тренування на базі спорткомплексу ДНЗ «Решетилівський професійний аграрний ліцей імені І. Г. Боровенського». За цей час Центр туризму провів 11 занять на скелетромі для дітей, зокрема, три заняття — для дітей, що тимчасово вимушені проживати у нашій громаді. Окрім цього, влаштували майстер-класи для учнів молодших класів громади за ініціативи та відповідальності їхніх класних керівників.

«Всього познайомили із скелелазінням 148 (унікальних)

юних спортсменів. Маємо надію, багатьом з них вдалось прищепити любов і жагу до цього класного виду спорту і після перемоги цей напрям лише розвиватиметься!» — зазначає керівник Центру туризму Павло Мосієнко.

У Центрі туризму завжди готові організовувати для дітях активне та спортивне дозвілля, щоб залучати молодь до здорового способу життя та знайомити із новими видами активного відпочинку.

Віктор БЛОКІНЬ

Лариса ШВЕЦЬ: «Перемоги не чекаємо, а наближаємо її з усіх сил, кожен на своєму місці»

Лобачівська громада нині, як і вся країна, працює на фронт і на перемогу. Місцеві мешканці збирають кошти на тепловізори для бійців на передовій, тут шиють захисникам нижню білизну і опікуються вимушеними переселенцями, з тим, аби створити землякам, що пережили страшні авіанальоти та бомбардування у Харкові чи Маріуполі, комфортні умови для життя у мирних Лобачах, Глибокій Балці та Крохмальцях. Про це ми й говорили із Лобачівським старостою Ларисою Швець.

— **3 моменту повномасштабного вторгнення пройшло вже понад сто днів. Та все ж запитаю: яким запам'ятався той страшний ранок? Що зринає в спогадах, емоції тієї миті?**

Л. Ш.: Ранок добре пам'ятається, бо прокинулися разом із чоловіком близько 5.30 від незрозумілих звуків, здалося, ніби в двері хтось шкребе. Думали, що то собака. А тут телефонують і повідомляють, що Миргород бомбили. Увімкнули новини — і дізналися про повномасштабне вторгнення. Зібралися й поїхали на роботу. Нас — старост — відразу ж зібрала всіх у Решетилівській міськраді міський голова Оксана Анатоліївна Дядюнова. Проговорили, що і як робити у цій ситуації, як поводитися. Далі у своєму старостинському окрузі зібрала людей, котрі спочатку долучилися до оповіщення у громаді, а вже потім і повістки розносили.

— **От, до слова, як громада реагувала на сповіщення про війну? Вірили в те, що це насправді відбувається?**

Л. Ш.: Ну, звичайно, якщо в новинах повідомляють про те, що бомблять Київ, бомблять Харків, родичі телефонують з різних куточків України, повідомляють про прильоти. Воно мало, звісно, вірилося. Адже багато хто говорив, що зроду б не повірив, що таке можливе і що росія справді нападе на нас. Дехто зізнався, що були тривожне передчуття, бо таку кількість військ до кордонів просто так на навчання не стягують. Особисто я не вірила, що буде широкомасштабне вторгнення. Мені здавалося, що знову на Донецькому та Луганському напрямку станеться загострення ситуації. Але щоб по всьому кордону і ворожі війська дійшли аж під Київ — про це навіть думати не хотілося. Як громада реагувала? По-діловому, паніки не було. У мене в перші дні зібралися дівчата, щоб облаштувати погріб, де можна буде заховатися від обстрілів: один у Лобачах, один у Глибокій Балці. Під укриття пристосували колишнє овочесховище, принесли туди питну воду. Так що укриття маємо,

та дай боже, щоб воно нам тут ніколи не знадобилося.

Спілкувалися з вимушеним переселенцем, котрий у великому місті вже пережив і авіанальоти, і ракетні обстріли. То розповідав, як поводитися під час артобстрілів. Ми збирали місцевих мешканців, проводили безпековий «лікнеп», нагадували про правило «двох стін», якого потрібно дотримуватися, аби вдома облаштувати безпечний куточок, де можна перечекати тривогу. У нас також була створена місцева тероборона. Першими подбати про безпеку громади зголосилися дев'ятеро місцевих мисливців. Далі лави формування розширювалися. Хлопці стали до чергування та нічного патрулювання вулиць ще 25 лютого. Зараз дехто з тих, хто патрулював громаду, вже на передовій боронять нашу країну.

“**Вся громада включалася, приносили все, і взуття, і одяг, і продукти, і постіль. Мешканці громади назбирали три мікроавтобуси харчів, відправляли корми для тварин Фельдман-екопарку.**

— **Скільки нині у Лобачівській громаді вимушених переселенців і як вирішували ситуацію із житлом?**

Л. Ш.: У нашій громаді нині мешкають близько 80 вимушено перемішених осіб. Ця кількість варіюється, як і склад: хтось повертається додому, інші навпаки приїждять у пошуках прихистку. У перші ж дні вторгнення запитували у місцевих мешканців, чи можуть вони надати притулок і пустити пожити вимушених переселенців у порожні будинки. Як правило, ті, хто приїздив, шукали саме будинок. На підселення погоджувалися одиниці. Адже приїздили, як правило, великими родинами. Зараз і в Глибокій Балці, і в Лобачах, і в Крохмальцях всі помешкання, що були придатні для життя, заселені. Різні були будинки: як такі, що заходи й живи, проте не бракувало хат, де потрібно було і додаткові ліжка поставити, матраци шукали, або потрібно було встановити газову плиту. Облаштовували і шукали все необхідне.

Одними з перших до нас приїхали мешканці Маріуполя. На перший період допомогли із харчами, зібрали їм продуктовий набір — мешканці громади відгукнулися, несли, в кого що

було. Були й такі, хто приїздив до своїх знайомих. Вони реєструвалися, проте документи на допомогу не подавали: говорили, що живуть у знайомих, так що все є. Сподівалися, що все швидко закінчиться і вони додому повернуться. Є випадки, коли люди виїхали додому, наприклад, родина повернулася у Чугуїв, а тепер телефонують, думають про можливе повернення. Бо дітки лякаються, коли чують обстріли. Тож батьки планують привезти малечу знову до нас у громаду, а самі їздити вахтовим методом — працювати вдома і наглядати за дітками. І такі випадки є, коли люди їдуть, а потім телефонують і запитують, чи ще можна повернутися і чи ще житло не зайняте. Як правило, у нас ніхто не бере квартплати, вимушені переселенці сплячуть лише за комунальні послуги.

— **З яких міст громада прихистила переселенців?**

Л. Ш.: Йдеться переважно про харків'ян. Проте є, для прикладу, молода родина з Краматорська. Дружина тут, чоловік інколи приїздить, навідує, бо працює. Молода матуся двох діток, найменшеньке народилося 27 лютого, Анжеліка Скляренко взяла шефство над родиною. Жінка дуже скромна, говорить, що в неї все є, адже ще в Краматорську готувалася до народження немовляти, всім необхідним закупилися. Проте дитина росте, потреби теж. Так що вони додалися у соцмержах у групу молодих матусь, де ті спілкуються, допомагають одна одній, обмінюються дитячими речами. Одними з перших приїхала родина з Маріуполя, є родини зі Слов'янська, Гостомеля, були дві сім'ї киян, котрі приїздили до родичів та вже повернулися додому.

— **Скажіть, чи виникали проблеми із доставкою продуктів у перші дні повномасштабної війни?**

Л. Ш.: Ні, у нас магазини працювали стабільно. Можливо, з цукром були і перебої в якийсь момент. Але ми налагодили співпрацю із Яреськівським цукровим заводом, так що цукру завезли в громаду достатньо. Зараз підприємство не має змоги завозити цукор через дефіцит пального, натомість пропонують кооперуватися мешканцям громади і закуповуватися цукром у них. Переселенці також мішечок-другий купували. Особливо ті, хто думає залишитися на зиму жити тут.

— **А є такі, хто хоче лишитися у Лобачах?**

Л. Ш.: Так, бажаючи є. А що робити, якщо там житло розбите, а тут людина вже облаштувалася й навіть город посадила? Ми

ж насінневу картоплю замовляли на 18 родин, вже й посадили. Є в нас родина з Гостомеля. Люди міські, проте картопельку теж посадили — насінневою бараболою забезпечила господиня будинку. Трагічна доля у людей, бо Гостомель бомбили з перших годин військової агресії, з квартири бабуся, дідусь і онука втікали, в чому були, намагалися врятуватися у Бучі, а потім евакуювалися до нас. У Гостомелі від квартири нічого не лишилося — жінка мені фото показувала. Але були щасливі, що два велосипеди таки вціліли. Внучка навчалася у нас у 8-му класі, відвідувала онлайн заняття. Дуже хороші люди, скромні й щирі. Коли пропонували допомогу, намагалися нічого зайвого не брати — мовляв, усе є.

— **Як волонтерить Лобачівська громада? Чим і кому допомагає?**

Л. Ш.: Наші дівчата організували пошив постільної білизни для переселенців — Валентина Рукавиця, Галина Момот, Олена Курилко, Валентина Чайковська, Ольга Лисак. Збирали ковдри, одяг, інші необхідні речі. Не буду називати поіменно, бо громада відгукнулася на чужу біду дуже активно, допомагали всі, хто чим міг. Тож, якщо когось не назву, забуду, будуть ображатися. Вся громада включалася, що потрібно — приносили все, і взуття, і одяг, і продукти, і постіль. Світлана Саломатіна купувала тканину, з якої шили підковдри, наволочки, простирадла. І звісно ж, спідню білизну для наших військовослужбовців. Відвозили її у шпиталь, передавали хлопцям на фронт. Бійці сміялися, що отримали «веселі сімейки» у квіточку, і жартома обіцяли влітку сфотографуватися і вислати нам світлини. Мешканці громади назбирали три мікроавтобуси харчів, відправляли корми у Ковалівку для тварин Фельдман-екопарку. Громада активно допомагала, зараз трішки менше, бо всі зайняті городами. Проте якщо виникає якась потреба чи в громаду прибуває нова родина переселенців, люди відгукуються миттєво. Особливо сусіди, котрі допомагають облаштувати побут: хто ліжко дасть, хто матрац. Нещодавно родина приїхала із Попасної,

теж без нічого. То швиденько знайшли ліжко, стільці, крісла, трохи одягу принесли, постільну білизну, скинулися продуктами, щоб мали, чим харчуватися, доки отримають централізовану допомогу. Родина вдруге тікає від війни: спочатку до Попасної у 2014-му, а тепер до нас.

— **Пані Ларисо, а як співпраця із міською радою, міським головою? Розумію, що проблеми із паливом, до Решетилівки не наїздитеся, то чим міська влада допомагає? І які плани порушила ця війна?**

Л. Ш.: Співпраця у нас чудово налагоджена. У перші дні, коли було особливо тяжко, ми частіше збиралися. Міський голова Оксана Анатоліївна Дядюнова — жінка бойова і в таких тяжких обставинах у плані витримки та самовладання ще й чоловікам дасть фору. І нас заряджала своєю упевненістю. Хочу відзначити, що міська влада організувала допомогу й нашим багатодітним родинам, місцевим. Вони отримали продуктові набори по 17,5 кілограм. Якщо громаді щось потрібно, то міська влада йде назустріч по мірі власних можливостей. Зараз складно із паливно-мастильними матеріалами, проте і цю проблему вирішуємо поступово. Все одно наводимо лад у громаді. Парки і сквери вже по разі викосили, потрібно вдруге заходити. Тож чекаємо, коли з'явиться бензин і отримаємо його від міської ради, аби завершити косовицю.

Торік наші проекти, на жаль, не виграли на конкурсах, зокрема і в конкурсі «Громадський бюджет». Натомість були спільні плани із Покровським комунгоспом — мали налагодити вивезення сміття в старостинському окрузі. Люди уклали угоди із підприємством. Та війна і брак пального поставили цей проект на паузу. Відверто скажу, що зараз розмірковуємо, як правильно вчинити, чи слід ставити баки. А так, як і всі, думали про розвиток свого округу, мали плани щодо ремонту доріг, але життя і війна внесли свої корективи. Та перемоги не чекаємо, а наближаємо її з усіх сил, кожен на своєму місці — збираємо кошти на тепловізори для бійців, допомагаємо переселенцям.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ВІДПЛАТА НЕМИНУЧА, або Чому росіянам не вдасться відмитися від української крові й шантажувати світ продовольчою кризою

Минулих вихідних Президент Володимир Зеленський провів українських військових на передовій. Глава держави побував у найгарячіших точках українсько-російського фронту. Поїздка знакова, бо керівник держави їхав підтримати бійців якраз напередодні очікуваних масованих атак рашистів. Спочатку Володимир Зеленський відвідав Запоріжжя, яке залишається стратегічною ціллю для російських загарбників, і ті не полишають спроб захопити місто.

Нині у козацькій столиці знайшли прихисток мешканці Маріуполя, котрим вдалося вирватися із пекла, влаштованого рашистами у рідному місті. На сьогодні ворог окупував майже 60% території Запорізької області, на частині тривають бої. Незламні ЗСУ продовжують насипати ворогу, а військово-цивільна адміністрація області — відновлювати те, що нищать загарбники. На сьогодні вороги зруйнували 2701 об'єкт інфраструктури в регіоні, проте запорожці змогли відновити майже 700 об'єктів.

Побував глава держави й на передових позиціях українських військ у Лисичанську та Соледарі. «Хлопці викладаються на повну і захищають державу у найскладнішій ситуації. Наші захисники стоять міцно і мужньо. Завдяки вам у нас є й точно буде наша земля і наша держава. Дякую кожному з вас за службу! Слава Україні!» — написав у своєму офіційному телеграм-каналі Володимир Зеленський і подякував захисникам за те, що ті дають гідну відсіч ворогу.

Новий список від Макфола-Єрмака: переписати майно на тещу чи улюблену собачку не вдасться

Підгорає росіянам не дарма. Вони в Європі навіть пропонують на повному серйозі видавати паспорти «хороших руських». Адже бути росіянином у світі нині — клеймо. Їх продовжують зневажати і не надто розбираються, ліберал перед тобою чи прихильник путіна — відгрібають всі. До того ж ще й санкції добряче б'ють по економіці. Навіть часткове ембарго на російську нафту, котре було прийняте у шостому пакеті санкцій, забанить поставки нафти до Європи на 90%. І це відчутний удар по росії, навіть незважаючи на те, що нафтове ембарго вступає в силу з 5 грудня цього року, а заборона на поставки російських нафтопродуктів — з 5 лютого наступного 2023. Час, що лишився, європейці використовують, аби впровадити в життя енерго-альтернативу й замінити російські енергоносії. Для прикладу, вони вже мають домовленість на постачання 50 мільярдів кубів зрідженого газу з Катару, а США дозволили італійським та іспанським компаніям закуповувати нафту у Венесуелі. Зважаючи на санкції, Казахстан навіть вирішив змінити назву своєї нафти, яку експортує через російські порти, на *Kazakhstan Export Blend Crude Oil (KEBCO)*. Мета проста — аби нафту не плутали з російською. Нафтовики Казахстану сподіваються, що зможуть отримати кращі ціни на свою нафту і легше її продавати, якщо в документах буде чітко вказано, що вона не надходить із росії.

Запитаєте, як діють санкції? Ось лише один приклад: російську компанію

«Северсталь» відключили від американського програмного забезпечення всього через 20 хвилин після того, як було оголошено про запровадження проти неї санкцій США. Це викликало у Дмитра Медведєва справжню істеріку, той назвав такі дії «подвійним беззаконням і судом Лінча».

Натомість українці у співпраці із міжнародними партнерами та експертами продовжують докладати «ягідок» у санкційний російський кошик. Нові пропозиції від робочої групи Макфола-Єрмака радує сюрпризами — доволі неприємними для росіянців. У напрацьованій Дорожній карті щонайменше 12 тисяч фізичних і 3 тисячі юридичних осіб з Росії. За словами керівника ОП, у новому санкційному списку російські олігархи (топ-100 російського списку Форбс), топ-менеджмент компаній (включно з іноземцями), російські пропагандисти, керівництво політичних партій, а також члени сімей та довірені особи усіх цих людей. Санкції передбачають заморожування їхніх активів, заборону на в'їзд до країн санкційної коаліції, припинення повноважень у західних компаніях. «Будь-які спроби найвищих державних службовців, керівників корпорацій та членів правління, пропагандистів і членів політичних партій передавати майно членам своїх сімей чи довіреним особам необхідно ретельно відстежувати та припиняти, а будь-яка допомога в передачі чи отриманні таких активів має бути підставою для накладення санкцій», — наголосив Андрій Єрмак.

Хороших росіян немає: українців убиває не путін, а російські громадяни у формі

Доки українські захисники тримають фронт на сході та півдні країни, росіяни активно наступають ще й на інформаційному фронті. Цього тижня влаштували чергову спецоперацію, намагаючись качнути українське суспільство, прощупати температуру ставлення до росіян, показавши українцям «хороших» росіян. Задля цього зашкварні і, схоже, що проросійські організації спробували притягти до Києва «борчиню» із кремлівським режимом Марину Овсяннікову. Якщо не в темі чи забули, то це та панянка, котра багато років пропрацювала на пропагандистському Першому російському телеканалі редакторкою. Тобто формула новини, що потрапляли в ефір, і всі ці роки її цілком влаштовували антиукраїнські наративи, котрі пропагандисти вкладали у голови своїх співгромадян. Але 14 березня вона раптово увірвалася в ефір з антивійськовим плакатом. Демарш Овсяннікової на головному каналі пропагандистів потяг аж на 30 тисяч рублів штрафу (це тоді, коли на 15 діб у білокам'яній саджають людей, що виходять на вулиці з томиками «Війни і миру», бо вбачають у цьому антивоєнний протест). Після цього панянка звільнилася з телеканалу і поїхала з росії до Європи. Там влаштувалася колумністкою у німецькому виданні *Die Welt*, отримала премію імені Вацлава Гавела

Овсяннікова з адвокатом

і почала вимагати зняти санкції з росіян. Про це вона відверто говорила в ефірі одного із італійських каналів: «Русофобія не допустима. Російські люди не повинні нести колективну відповідальність за те, що відбувається в Україні. Це вина виключно Володимира Путіна».

А тепер от припхалася до України, аби в Києві дати прес-конференцію і розповісти, як працює російська пропаганда. Дякуємо, пані, але хліб у нас є! Як працює російська пропаганда, ми й так бачимо щодня, коли ваші співвітчизники закидають ракетами мирні українські міста, гвалтують і вбивають жінок і дітей. Тобто накручені по зав'язку вашою ж пропагандою, чинять неприховані акти геноциду проти українського народу.

Можна не говорити, що приїзд росіянки викликав справжню хвилю обурення. Її послали у напрямку російського військового корабля — тобто прес-конференцію тихенько відмінили. Щоправда Овсяннікова встигла побувати у Одесі, котру назвала «рідною», згадала, що вона за походженням українка. У Твіттері обіцяла й прізвище змінити на дівоче — Ткачук, і в любові до України зізнавалася і відхрещувалася від слів про зняття санкцій. Але, як говорив один російський режисер, «не вірю».

Спроби відмитися і втюхати Європі міф про «хороших руських» влучно описав російський опозиційний журналіст Саша Сотник: «Система несамовито намагається врятуватися. Усі сили „видавлених за бугор іноземних агентів“ кинуті на формування людського образу „хороших росіян“. У Празі вже шикується колона Морозових-Шендеровичів, готових начисто відмити фашистських собак. Ці хлопці щиро вірять, що Захід після всього цього вбивчого Z-шабашу в Україні прислухається до їхніх патернів про „ми не всі такі“ та „у нас є Толстоевський“, і не влаштує Ублюдістану остаточний Розчленінград. Даремно сподіваються».

Так що холодно, панове. Для українців хороші руські закінчилися.

ВІЙНА

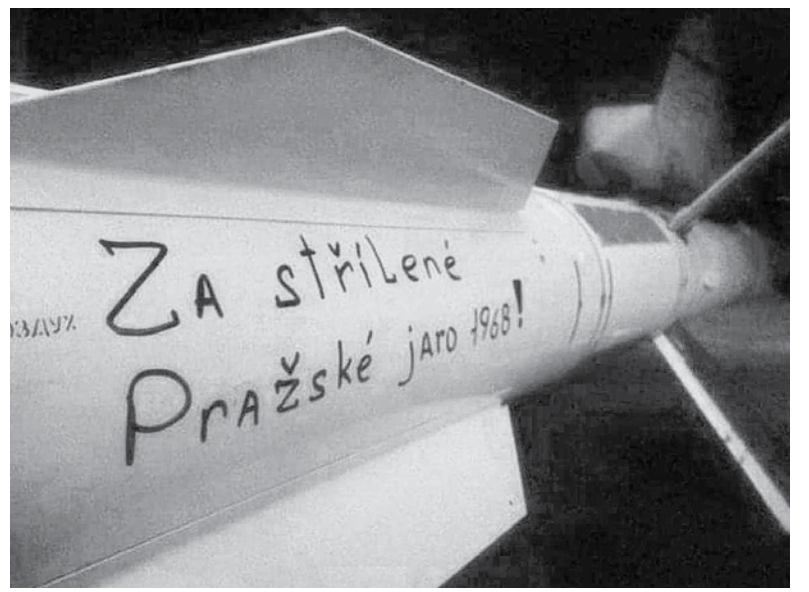
РС30 від Великобританії,
снаряди помсти від чехів,
поляків і голландців

Україна продовжує отримувати озброєння. Прем'єр Великобританії Борис Джонсон підтвердив, що його країна надасть Україні РС30 M270, які здатні вражати цілі на відстань до 80 км. До слова, цього тижня українцям довелося трішки похвилюватися за доброго друга «Джонсонюка», оскільки

англійський парламент вирішив проголосувати вотум недовіри очільнику уряду. Причина — прем'єр влаштував вечірку у своїй резиденції на Даунінг-стріт під час карантинних обмежень. За цей вчинок Джонсон вибачився, проте йти у відставку відмовився. Спроби консерваторів посунути Бориса Джонсона з посади не увінчалися успіхом — прем'єра підтримали 211 депутатів проти 148. Тож пан Джонсон зберіг за собою крісло прем'єр-міністра мінімум ще на рік.

Цього тижня про постачання до України танків «Леопард» та зенітно-ракетних комплексів заговорили в Іспанії. Греція готова надати нашим військовим 122 БМП, 15 тисяч снарядів до них, 20 тисяч автоматів із запасом патронів, «стінгери» та інше озброєння.

І ще одна маленька деталь. В одному з телеграм-каналів

з'явилися фото снарядів, що їх наші бійці отримали від іноземних партнерів. Увагу привернули написи. Так, серед боеприпасів, які надійшли в Україну з Чехії, знайшли ракету з написом «За розстріляну Празьку весну 1968-го». Нідерландці на снарядах пишуть «Помста за МН17» (йдеться про збитий на Донбасі Боїнг у липні 2014 року). Поляки підписують боеприпаси «За Катинь!» та «За Качинського!». Ось вам і відповідь на запитання, як ставляться до росіян у світі.

Серед боеприпасів, які надійшли в Україну з Чехії, знайшли ракету з написом «За розстріляну Празьку весну 1968-го».

Шантаж не пройде: світ знає,
хто винен у продовольчій кризі

Бункерному діду теж у світі давно ніхто не вірить. Днями його дістали з бункеру, аби записати чергове «спонтанне інтерв'ю». Звісно ж, говорив про Україну. Одне з питань якраз стосувалося світової продовольчої кризи. Путін у звичній цинічній манері заявив, що росія не блокує морських портів України, що це українці самі замінували той же Одеський порт. Єхидно прошамкав: розміньте Одесу і виходьте в море — ми суховантажі не чіпатимемо. Ага, дурних немає.

Ентоні Блінкен

«Президент путін заблокував відправку продовольства і агресивно використовує свою пропагандистську машину, щоб відокремитися від відповідальності чи викривити її, тому що сподівається, що світ поступиться йому і зніме санкції. Іншими словами, це просто шантаж», — це вже реакція на дії кремля Держсекретаря Ентоні Блінкена.

Неприємна правда з вуст президента Європейської ради Шарля Мішеля на засіданні Радбезу ООН взагалі примусила російського посла Небензю втекти із зали. Мішель заявив,

що лише дії росії та її брудна війна проти України призвели до продовольчої небезпеки, з якою стикається весь світ, тож лише росія і вона одна несе відповідальність за цю глобальну кризу, незважаючи на шалений потік дезінформації та пропаганди, яку кремль намагається поширювати світом.

«Кремль використовує постачання їжі як невидиму ракету проти країн, що розвиваються. Драматичні наслідки російської війни поширилися по усьому світові. Це підвищує ціни на продовольство, штовхає людей у бідність та дестабілізує цілі регіони. Росія є єдиною, хто винен у цій продовольчій кризі. Лише росія. Незважаючи на кремлівську кампанію брехні та дезінформації», — додав сказав Шарль Мішель.

Він зауважив, що бачив це на власні очі декілька тижнів тому в Одесі. Саме там мільйони тонн зерна та пшениці виявилися заблокованими у контейнерах та у суднах, тому що російські військові кораблі знаходяться у Чорному морі та атакують транспортну інфраструктуру, а російські танки, російські бомби та міни не дозволяють Україні сіяти та збирати врожай.

Шарль Мішель нагадав, що кремль свідомо намагається вражати українські зернові сховища, і при цьому продовжує красти зерно з України, намагаючись при цьому звинувачувати інших. Такі спроби дезінформації, за його словами, є проявом блягузтва, суцільною та простою пропагандою.

Не розслабляємося —
війна триває

Цього тижня Володимир Зеленський говорив про втому від війни. Про те, що їй не можна піддаватися в Україні і не дозволяти «розслаблятися» світові, бо росія лише цього й прагне. А тому про війну потрібно говорити голосно, нагадувати про тих українців, котрі вже ніколи не відчують, яким спекотним і сонячним може бути черешнево-полуничне літо — усе через триклятих рашистів.

А ще не варто розслаблятися і забувати у відносно безпечному тилу, що в нас триває війна. Доказ тому — прильоти по Києву, збита над Полтавщиною ракета. Бо деякі «герої» вже почали запускати у столиці салюти, інші вирішили, що війна не відміняє відкриття

курортного сезону в Одесі. Тож у соцмережах з'явилися відео запливів сміливців, яких нічого не лякає — навіть протикорабельні міни, натикані рашистами в акваторії Чорного моря, що їх періодично прибиває хвилями до берега.

Та все ж війна триває. У пекельних боях ми продовжуємо втрачати своїх захисників й турбуватися про родини загиблих. Минулого тижня голова Полтавської ОВА Дмитро Лунін підписав розпорядження про виплату 38 сім'ям загиблих Героїв матеріальної допомоги у розмірі по 50 тисяч гривень. Таку допомогу напередодні вже отримали 7 родин. Виплати здійснюються коштом обласного бюджету.

Бізнес і небайдужі громадяни продовжують підтримувати ЗСУ. Так, минулого тижня компанія *Ferrexpro* закупила на 17 мільйонів гривень по 500 касок та бронежилетів для військових і правоохоронців Полтавщини. Голова обласної ради Олександр Біленький разом із командою — народним депутатом Олегом Кулінічем та міським головою Решетилівки Оксаною Дядюною додали до списку забезпечення земляків-захисників ще +239 пар тактичних кросівок. Їх передали мобілізованим бійцям з Решетилівської та Мачухівської громад.

Не забуваємо й про вимушено переміщених осіб. Цієї середи, 8 червня, «Благодійний фонд «Карітас Полтава» розпочав реєстрацію для вимушено переміщених осіб, які можуть отримати одноразову фінансову допомогу. Як повідомила міський голова Оксана Дядюнова, таку допомогу можуть отримати люди з інвалідністю, самотні особи похилого віку (60 років і старші), багатодітні сім'ї (3 дітей і більше), одинокі батьки/опікуни (проживають разом з дітьми), вагітні та мами з дітками до 2 років, важкохворі. За умови, що вони не отримують коштів від інших інституцій. Реєстрація проходить у Решетилівці, у міському Будинку культури.

Українці вірять у ЗСУ та в нашу перемогу. А тому щотижня все більше земляків повертається додому з безпечної і гостинної, проте чужої Європи. Як повідомляє Держприкордонслужба, кількість тих, хто повертається, через західний кордон ось уже 27 днів поспіль перевищує потік на виїзд. Бо в гостях добре, проте вдома — найкраще!

Настя ТОПОЛЯ

Костянтин ГРУБИЧ: «Я просто закоханий у ваше місто»!

Журналіст, ведучий телепрограм «Знак якості» та «Твій День» Костянтин Грубич давно відомий своєю діяльністю широкому загалу людей. Хтось пам'ятає його ще з часів, коли Костянтин був ведучим авторської програми «Юнацьке ток-шоу Вибрики», а хтось щодня чекав його на екрані під час проекту «Не всі вдома».

З тих пір сплигло багато води, а Костянтин Грубич встиг реалізувати чимало цікавих і пізнавальних проєктів. Зокрема в нашому мальовничому Решетилівському краї столичний журналіст вивчав народні промисли, знайомлячись із діяльністю Всеукраїнського центру вишивки та килимарства, що розташований у центрі Решетилівки. А в рамках проєкту «Смачна країна» відомий телеведучий та знавець продукції зі знаком якості побував у всіх регіонах країни, де готував і куштував страви, притаманні саме цій місцевості. Не оминув і Решетилівку, де від місцевої господині Людмили Дядченко дізнався секрети смачного пісного борщу.

Нещодавно слухачі радіопрограми «Вініло сховище» Олександра Біленького мали змогу стати свідками цікавої розмови ведучого та Костянтина Грубича, а ще поставити йому запитання в прямому ефірі. Про що спілкувалися в радіо-форматі читайте далі.

О. Біленький: Бажаю здоров'я і дуже радий говорити з Вами в форматі радіоспілкування!

К. Грубич: Добрий вечір. Як то кажуть — ми з України, ми з Києва.

О. Біленький: Дуже радий чути і бачити Вас у нашому ефірі. Пане Костянтіне, нещодавно Ви були в Харкові. Дуже багато світлин було з цього міста, з міським головою, з міськими жителями. Яке ваше враження від міста, яке ще місяць тому було під прицільними ворожими обстрілами і яке обстрілюють і нині?

К. Грубич: Воно й сьогодні під обстрілами, насправді. Там снаряди долітають, бомби рвуться. Бо Циркуни це, приміром, як від Решетилівки до траси. Там відстань менше кілометра. Харків мене приємно вразив. По-перше — своєю міццю людською. Люди, що там залишилися, дуже оптимістичні і великі патріоти. Кажуть, ми не уявляємо, як можна виїхати? Якщо ми покинемо своє рідне місто, хто ж залишиться? Я познайомився з родиною Ісаєнків. У мене буде сюжет про них. У сім'ї 8 дітей. Батько і старший син, якому 22 роки — на фронті. Здавалося б, у тебе восьмеро дітей, є всі причини не йти воювати. Це такі дивовижні люди! Вони

наче б то прості, нічого незвичайного, але живуть в сорока метрах. Квартирка двокімнатна, але така сила духу! І хочуть ще одну дитину, бо молодші діти мріють бавитися ще з одним Ісаєнком. Тому Харків — це місто, яке має героїчне сьогодні і прекрасне майбутнє.

О. Біленький: Дійсно харків'яни проявили себе, як люди зі сталі, патріоти з великою силою духу. Я хотів би подякувати вам за подію, яка була рік тому. Ви в своєму сюжеті розповідали про решетилівську вишивку «білим по білому». Саме про наші традиції вишивки і рослинного килимарства. Ми хочемо і прагнемо, щоб вони були в ЮНЕСКО. І ви теж наші традиції допомагаєте популяризувати.

К. Грубич: Ми готували випуски до Дня незалежності. І мені випала честь представляти рідну Полтавщину. Я був уже в Решетилівці неодноразово. Багато раз проїжджав транзитом. А тепер я просто закоханий у ваше місто. Тут у мене з'явилися друзі, я коли проїжджав на Харків, дзвоню Людмилі Дядченко і кажу: Люда, вибачте, що не заїжджаю, скажіть, чи працює кафе «Вікторія»? Там такий борщ класний! Там такі галушки! Колись спеціально виділю час і приїду, ви там такі щирі і справжні. Всі і майстри, і звичайні люди. І в мене є така мрія, щоб усе ж фабрику килимарства запустили. Тому що війна — війною. А те, що знищили без війни, треба відроджувати.

О. Біленький: Я дуже прошу Вас бути нашим партнером у цій важливій справі. Я думаю, що спільними зусиллями ми все зробимо. Та спочатку — перемога, а потім усе інше.

У мене питання кулінарне. Ви спеціаліст точно. Ми хочемо

привласнити «в лапках» одну страву. Це шпундра, про яку писав Котляревський. Ми побачили, що мати Котляревського з колишнього Решетилівського району, і ми, так би мовити, хочемо географічно прив'язати цю страву до себе. Взагалі шпундра — це полтавська страва чи є варіанти в різних куточках України?

К. Грубич: А ви як хочете почути, як насправді чи як приємно (жартує, — Авт.)?

О. Біленький: Можна спочатку як приємно, а вже потім як насправді (сміється, — Авт.).

К. Грубич: Розумієте, якщо Котляревський це зафіксував, я не думаю, що вона має якесь географічне зазначення. Шпундра — це буяковий квас, на буяковому квасі стушковані реберця, свинина. Раніше буяковий квас був дуже розповсюджений, був у кожній українській хаті. Але, моя вам порада — доки до цього не додумався хтось інший, доки не дійшли руки Клопотенка, бо він теж її хоче прославляти. Тому беріть, вкорінюйте. Нехай це буде решетилівське. В крайньому разі — ця страва точно з Полтавщини. Диканька може образитися, бо вони казали, що це їхня страва, Зінків там далі йде, Опішня. Тому боріться, боріться. Насправді, не важливо — звідки страва, і є бажання своє мати. Тож поки вона ніким не зафіксована — нехай буде решетилівська. Тим більше, мама Котляревського з Решетилівщини, у вас є історичні підстави так вважати. А те, що Іван Котляревський шпундру описав і навіки уславив — це факт незаперечний. Чим більше амбіцій, тим краще!

О. Біленький: Ну, наші амбіції Ви побачили. Наш центр вишивки є Всеукраїнським.

“

Я хочу бути корисним на Батьківщині. Тому і «Решетилівська весна», і «Кременчуцькі вергуни», і «Борщик у глиняному горщику» — всіх люблю і підтримаю.

І Ми хочемо прославляти і примножувати наші традиції і культуру.

К. Грубич: Та звісно. Годі нам бути другосортними і холопами. Нам треба відчищати своє стародавнє — скіфське, арійське і яке завгодно. Ми — нація гідна поваги, і у нас є купа різних моментів, які можуть цю повагу у нас виплекати. Тож давайте оцю козаччину, гетьманщину, у тому числі і кулінарну, витягувати на поверхню.

О. Біленький: Раніше ваші програми були молодіжного спрямування. Нині — вони більш серйозні. Я вітаю Вас з річницею проєкту «Твій день». Чи з віком змінюється тематика передач чи хочеться повернутися в тематику 90-х?

К. Грубич: Знаєте, Олександр, як раз «Твій день» на плюсах і є певна ностальгія. Я завжди був творцем форматів. А зараз мене запросили, мабуть, бо маю стаж, став трішки старшим. Іноді мене навіть називають «легенда», що мені кумедно, але хай. Враховуючи, що я колись сидів у журі, де в КВК грав наш президент, найбуде. «Твій день» — це насолода прямим ефіром, кайф від спілкування з людьми. Дійсно це згадка того, що я робив у супер-популярній програмі з величезними рейтингами «Не всі вдома». Шкода, що проєкту

лише місяць — і почалася війна. Зараз мене залучають до «Сніданку з 1+1», який виходить на 2+2 і в ютюбі. Ми цей вогник прямого ефіру намагаємося врятувати. Віримо, що скоро настане перемога, всі канали поступово повернуться до нормальної роботи, тому «Твій день» — це невеликий аванс і моя мрія, що він відновиться.

О. Біленький: Всі ми зараз мріємо тільки про перемогу. Намагаємося будувати якісні плани. Психологи теж радять це робити. Хочеться розуміти, в якій площині ми будемо після перемоги. Все це важко, бо є люди, які втратили домівки, родини... Які Ваші плани, життєві, професійні, спортивні на той період, коли Україна підніме прапор над Донбасом над Кримом, коли заживемо у своїй вільній країні?

К. Грубич: Мое життя мене завжди само кудись несе. Я ніколи не зраджував своїй професії. Я не уявляю себе в іншій іпостасі. У нас зараз скільки героїв, скільки історій, що не вистачає часу їх переосмислити, записати, змонтувати, зняти. А коли, нарешті, буде перемога — буде ще цікавіше. Буде величезний проєкт відбудови і відновлення України. Нас чекає дуже багато роботи дослідницької. Не треба забувати про Кримську окупацію, Донбас. Як там люди живуть? Коротше, мої плани пов'язані з журналістикою. Якщо, не дай Боже, станеться щось з бізнесом, не зможе працювати канал. Сподіваюся до цього не дійде. Вірю, що Бог нас веде по шляху і відчуваю, що він правильний.

Головне зараз — втримати країну. Дочекатися високоточної, важкої зброї, щоб наші хлопці, піхота не були кинуті на знищення. Ворога треба бити принципно.

О. Біленький: Я не просто так питаю про плани. Бо спершу ми плануємо перемогу, а після перемоги наш обласний фестиваль — свято народної творчості «Решетилівська весна», тому запрошуємо Вас як гостя.

К. Грубич: Я запрошуюся! Залюбки! Я ще хочу зробити заяву до своїх земляків, до керівництва. Доки я живий використовуйте мої зв'язки, потенціал. Я хочу бути корисним на Батьківщині. Тому і «Решетилівська весна», і «Кременчуцькі вергуни», і «Борщик у глиняному горщику» — всіх люблю і підтримаю.

О. Біленький: Дякую Вам дуже за це знайомство, за цікаву розмову і спільні плани на майбутнє! Разом до перемоги! Слава Героям України.

Юлія ГРИНЧЕНКО

ЗНАЙ НАШИХ

Тамара ГОНЧАР: «Дай Боже, щоб всі синочки й доні повернулися додому неушкоджені, щоб усі мами дочекалися своїх дітей»

Якщо скласти докупити усі ті кілометри, що їх пройшла пішки чи проїхала на своєму ровері за майже 40 років трудового стажу Тамара Гончар із Покровського, цифра виходить фантастична і неймовірна. Навіть при грубому підрахунку, без глибокого занурення у формули, вона складе щонайменше 350 тисяч кілометрів. Таким чином пані Тамара за ці роки якщо й не доїхала б до Місяця, то цілком могла б разів із вісім об'їхати навколо нашої планети по її екватору. До того ж мандрівка ця була не з вітерцем, як у професійних спортсменів, а з важкою сумкою листоноші. Адже ця тендітна і чарівна жінка неповні чотири десятиліття майже щодня разом із листами та газетами приносить землякам свіжі новини за будь-якої погоди.

У дитинстві мріяла приносити хороші новини — і розносила старі газети

Про те, що в родині підрастає майбутня листоноша, у Тамариної мами не було жодних сумнівів. Чому саме цю професію обрало мале дівча, то загадка долі, бо ніхто ж у родині з поштою не був пов'язаний. А дівча мріяло принести односельцям гарні новини, вручати листи і телеграми, скласти до поштових скриньок ілюстровані журнали чи, принаймні, газети. Тож мала непосида якось угледіла вдома чималий архів старих газет, поклала їх до власної торбинки і, мов заправська листоноша, діловито рознесла те все добро по вулиці. Напевно, що пишалася собою, а сусіди, зазираючи до скриньок, лише дивувалися — звідки ж взялася та вся макулатура?

Діти швидко ростуть, часом виростають і з власних дитячих мрій. Але не Тамара, котра й після школи дотримувалася зарання визначеного плану і своїй мрії не зраджувала. Але спочатку вийшла заміж. Єдина донечка знала лише мамину любов, росла без тата. Жінка зауважує: певно, наважилася на ранній шлюб, аби компенсувати брак чоловічого піклування, уваги та підтримки. З майбутнім чоловіком Володимиром навчалася в одному класі, побралися після закінчення школи, коли обом виповнилося по 18 і Тамара поїхала на навчання до Полтави. Чоловік відразу після весілля пішов до армії, молода дружина чекала і жила у свекра зі свекрухою. Під їхнім дахом і близнюків народила — Таню із Сергійком. Потім батьки чоловіка придбали молодій родині власний будинок. Вже у власному родинному гніздечку з'явилося третє

дитятко — молодша донечка Оксаночка. У 1985 році була дуже популярна співачка Оксана Білозір, тож пані Тамара мріяла народити дівчинку і обов'язково назвати її Оксаночкою.

Від підмінної до власної дільниці

Працювати на пошті у рідному Покровському Тамара Гончар почала у 1983 році. Спочатку була підмінною, тобто заміняла на дільницях тих колег, котрі йшли у відпустку, в декрет чи на лікарняний. А у 1987 році отримала власну дільницю, про яку завжди мріяла і на котрій пропрацювала всі ці роки. Робота подобалася завжди, і зараз жінка не уявляє собі, що обрала б іншу професію. «Коли починала працювати, була не дуже комунікабельна, — розповідає Тамара Гончар. — Мама родом із Кобеляцького району, родичів тут теж не було, тож по гостях дуже не ходили. Коли сама народила трьох діток, теж було не до гостин. Тож вихід на роботу для мене став ковтком свіжого повітря. Дівчата на пошті постійно перепитували, коли вже та машина приїде, аби швидше розійтися по дільницях — і додому. А мені так хотілося поспілкуватися, почути, як вони живуть, бракувало спілкування. Але то в перші роки, — посміхається жінка. — Зараз його інколи аж забагато. Принесеш пошту, а тебе просять: «От сядь посидь, розкажи, а що там новенького». — «Та що я вам розкажу?» — «Та ти ж ходиш, людей бачиш, щось чула». Влітку ще нічого, а взимку рано темніє, додому потрібно раніше потрапити, а їм хочеться поспілкуватися. Особливо літнім та самотнім. Хоч на хвилику та затримаюся, бо люблю їх усіх і вони мене теж».

«Листів зараз вже не пишуть»

Ділянка у Тамари Олександрівни чимала, найбільша у Покровському. Раніше обслуговувала ще й Бабичі з Писаренками, але зараз Бабичів уже немає, а от у Писаренках люди ще мешкають і листоношу там виглядають. Щоденний її маршрут — понад 25 кілометрів. Сьогодні він дещо зріс — після укрупнення дільниць додалася ще вулиця Центральна у Покровському. А от кількість пошти, що доводиться розносити, зменшилася. Раніше місцеві мешканці багато передплачували преси — газети, журнали. Сам «Роман-газета» чого коштував — чималий такий томик додавав ваги сумці. У листонош були величезні шкіряні сумки через плече, що аж лускалися від кількості пошти. Частину газет та журналів доводилося складати у підноси, бо «головна» сумка всю пошту не вмещала. Так що без надійного помічника листоноші — велосипеда — нікуди. «Спочатку не вміла їздити на велосипеді, носила ту сумку на собі, — згадує Тамара Гончар. — А потім чоловік зробив велосипед, і я почала його хоч водити — не так важко було на руки. Потім таки навчилася їздити».

Якщо раніше листоноші виїздили на свої маршрути щодня, то зараз працюють чотири дні на тиждень — у вівторок, четвер, п'ятницю та суботу. Обсяги передплати теж зменшилися. Молодь всі новини дізнається з Інтернету. Літні люди навпаки, читають більше місцеві видання, щоб дізнатися, що відбувається в громаді. «Зараз найбільше газет у четвер, коли приходять районні видання, і «Решетилівщина» зокрема, — розповідає

пані Тамара. — Загальнодержавні видання у час війни майже не ходять. Нині триває передплата, загальнодержавні видання у Покровському передплачують неохоче. Бо газети не ходять. Тож беремо комунальні платежі, носимо заказні листи. Звичайних листів, на жаль, зараз вже не пишуть. Трапляються дуже рідко, навіть не пам'ятаю, коли востаннє приносила такого листа. А от посилок багато — мешканці Покровського добре освоїли шопінг в інтернеті, закуповуються на різних сайтах. До війни таких посилок було дуже багато. Були з ними й незручності пов'язані, якщо зважати на те, що вантаж негабаритний і скрутити, як газету чи лист, не можна. Зараз посилок менше, але все одно люди роблять замовлення». Окрім того у сумці листоноші нині можна знайти й продукти — ті ж солодощі й навіть консерви, бо потрібно якось виживати. Бабуні охоче беруть до чаю печиво чи вафлі. Особливо ті, хто з дому нікуди не виходить. Їх хоч і обслуговують соціальні робітники, проте літнім жінкам хочеться щось придбати власноруч. А інші прагнуть «виручити» листоношу.

Про підтримку чоловіка і сина-захисника

У розмові Тамара Гончар із вдячністю згадує про своїх керівників: колишнього — Антоніну Писаренко та нинішнього — Ларису Колодій. Завдяки дружньому колективу — колегам Наталії Черун, Ніні Мацолі, Людмилі Виноградовій, Марині Годіній, Наталі Шкурупій — кожен робочий день був натхненним і справді святом. А ще згадує нині покійну Катерину Кривко, котра стала другою мамою для Тамари, коли та робила свої перші кроки у професії.

За майже сорок років роботи Тамара Гончар лише одного разу полишала пошту. «Був час, коли дільницю скоротили, довелося стати на біржу. Побула там 20 днів, потім повернули назад на роботу, — розповідає Тамара Олександрівна. — Так от, я мешкаю в одній частині Покровського, а пошту ношу в іншій. Односельці запитують, чому після повернення не перейшла на дільницю поближче до дому. Не хочу, бо вже з тими людьми зріднилася, знаю кожного, хто чим дихає. Я своїх не покину, вони для мене вже як родина. І зараз, коли говорю, що буду йти на заслужений відпочинок, у відповідь чую: «Що ж ти без нас вдома робитимеш? Занудишся без роботи». Може й так, але доводиться зважати на здоров'я — ноги втомлюються. Поки оце літо, то ще попрацюю, а далі взимку вже не витримаю. Та й скільки можна? Думала

вийти на пенсію у 55 років, проте лишилася. Якби не чоловік, то я б не доробила, покинула б все. А так він допомагає, тримаюся завдяки йому».

Це пані Тамара говорить про свого другого чоловіка. Вона вдруге вийшла заміж після того, як перший чоловік відійшов у засвіти. Вдруге долю теж поєднала із Володимиром. Жінка зауважує, що надзвичайно вдячна за це пізнє кохання. Вони разом ось уже шість років, живуть у душу. Для пані Тамари Володимир став справжньою підтримкою, надійним помічником та другом, що підставив мужнє плече у скрутну годину. Їх навіть можна побачити разом на звичному маршруті пані Тамари — чоловік допомагає їй розносити пошту, аби дружині було не так важко.

Напевно, що на заслуженому відпочинку Тамара Олександрівна не занудиться. Адже має про кого піклуватися: діти вже давно дорослі, кожен має власну родину та на радість бабусі підрастають четверо чудових онуків. А ще материнська молитва нині лине щомиті на передову, аби оборонити від ворожої кулі сина Сергія. Тамара Олександрівна пишається своїм захисником. Проте, як і будь-яка українська мама воліла б, аби її дитина була у безпеці. Зауважує, що після АТО (Сергія мобілізували у 2015-му, воював на Луганщині) син підірвав здоров'я, проте відмовився оформляти інвалідність. Коли ж почалося повномасштабне вторгнення у лютому цього року, не втерпів. Сказав: «Я піду, бо інакше не можу. Там хлопці молоді, пороху не нюхали, а я вже воював» — і пішов захищати свою Батьківщину і свою родину. Мамі зараз телефонує не часто і не зізнається, де саме воює — береже, аби вона не переживала. Та материнське серце не обманеш — воно все відчуває.

«Я дуже за нього переживаю. Він не зізнається, де зараз, відчуваю, що там, де гаряче, — упевнена пані Тамара. — І якщо син не може розповісти де він, то мені хоча б чути спокій у його голосі. Знати, що з дитиною все добре — це найдорожче. Дай Боже, щоб ми швидше перемогли і всі синочки й доні повернулися додому неушкоджені, щоб усі мами дочекалися своїх дітей».

P.S. Минулих вихідних Тамара Олександрівна відсвяткувала ювілей. Наше видання приєднується до всіх привітань, котрі лунали цього дня із вуст рідних та друзів. Щиро зичимо міцного здоров'я, родинного щастя, щоб якнайшвидше вся дружня родина у повному складі зібралася за столом, аби відсвяткувати нашу Перемогу.

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продам дачу біля річки. Решетилівка. Тел. 066-195-85-37

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок. Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

■ Віддам в оренду город 10 сотих, виораний, безкоштовно (можна 5 сотих), район «Озеро». Тел. 066-853-45-73

ЖИВНІСТЬ

■ Продам козу. Дійну. Молоко смачне, без запаху. Тел. 095-607-95-37

■ Куплю теля. Тел. 095-914-64-97

■ Продам дві дійні кози. Тел. 097-168-86-95

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам кукурудзу суху, дрібну, 4,50 грн/кг. Тел. 095-835-67-41, 097-865-71-07

■ Куплю кукурудзу на корм. Тел. 095-914-64-97

■ Продам козу дійну. Молоко смачне і без запаху. Тел. 095-607-95-37

■ Продам сіно лугове мішками, ботинки кирзові нові 43 р. Тел. 095-82-86-45

РІЗНЕ

■ Продам УД-2 бензиновий двухциліндровий двигун у робочому стані. Тел. 098-204-48-97

■ Продам будівельний газоблок новий, 20х30х60 два піддони, 50 штук у кожному. Тел. 066-326-72-58

■ Продам піаніно «Україна» в хорошому стані недорого. Тел. 066-681-17-30

■ Здам леса будівельні (легкі) h=7м(7,5). Тел. 050-405-32-65

■ Віддам скло віконне (в рамах і окремо). Тел. 095-069-13-40

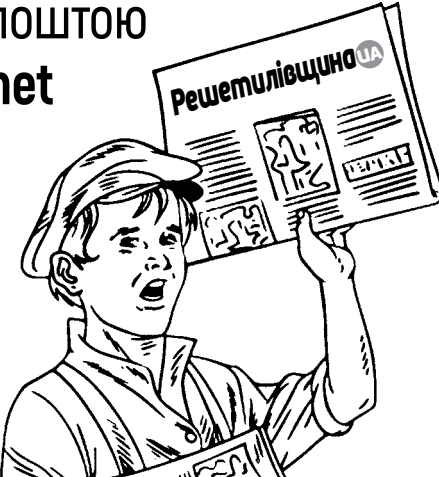
■ Продам українські платки різнокольорові недорого. Тел. 2-36-27, 099-194-25-89

■ Продам Москвич-412, рік випуску 1990. Тел. 095-129-21-89

■ Продам зернотракторкопирібноувач, кукурудзолущилку, ел. двигун, редуктор, насос, компресор. Тел. 095-914-64-97

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

Вироби з металу
Гаряча та холодна кованка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

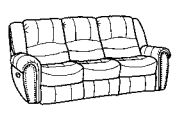

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ
шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

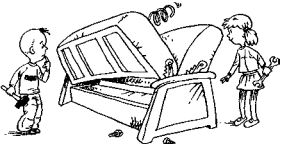
Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу.
Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени. Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії» Решетилівської міської ради
095-78-07-111

З метою недопущення завдання шкоди пасікам громадян та на виконання нормативно-правових документів, що регламентують використання агрохімікатів, ФГ «Василенко С.В.» повідомляє про наміри вносити пестициди на полях господарства протягом травня-червня 2022 р.

Агрохімікати будуть вноситися в залежності від погодних умов (опадів, вітер, температура). Оперативна інформація власникам пасік надається у групі «Пасіка» у додатку Вайбер. За довідками звертатися в агрономічну службу господарства за телефонами 050-051-54-14, 066-377-51-18.

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Центр збору/видачі речей для тимчасово переміщених осіб постійно проводить **збір подушок, ковдр, рушників та постійної білизни!** Речі мають бути в гарному стані або нові. Білизна – лише нова! Місце збору: міський будинок культури. Час роботи: ПН-ПТ з 10:00 до 16:00. Якщо є можливість допомогти – допомагайте! Добро завжди повертається.

УВАГА!
Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».** У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!
Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».** Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!
ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112». Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!
Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)
066-62-96-285

РешетилівщинаUA Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою: вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх, торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

ПОРАДИ

ЛІТО: підвищуємо імунітет на зиму

За вікном нарешті літечко, хоча емоційно ми його сприймаємо геть зовсім не так, як ще торік. Воно й зрозуміло, бо в країні війна, а на душі сто двадцять якийсь там день умовного лютого. А тому всі літні плани — не про відпочинок біля моря, а про те, як виростити врожай овочів та фруктів і запастися на зиму вареннями-соліннями, аби було чим родину нагодувати.

Проте влітку слід вітамінки не лише у баночки консервувати, а й зміцнювати власний імунітет. Знову ж таки — з думкою про майбутню осінь та зиму. Як правильно вибудувати свій літній раціон, що в нього додати й від чого цієї пори відмовитися — варто скористатися порадами вітчизняних нутріціологів та дієтологів, що ми їх для вас зібрали.

Прибираємо з меню консерви, жирну їжу, смажене, алкоголь і «газировку»

Влітку потрібно приділити своєму організму максимум уваги, щоб підстобнути свій імунітет і поліпшити метаболізм. Проте є продукти, які з літнього раціону краще прибрати. Кандидат медичних наук, лікар-дієтолог Олександр Кириленко зауважує, що найкраще влітку проходять розвантажувальні дні, тому що маємо багато овочів, фруктів, зелені. При цьому лікарка радить відмовитися від важкої їжі. Тобто, від консервантів, барвників, підсилювачів смаку.

Для цього зі свого раціону на літо слід прибрати консерви, солоності, копченості, солодке, смажене, жирне, насичений алкоголь і солодкі газовані напої. Все цілком логічно, адже ті ж алкогольні напої сприяють зневодненню організму, як, власне, і газовані солодкі напої. При цьому міцні напої звужують судини

і порушують процеси теплообміну в організмі, що не дуже добре в літню спеку. «Газировка» містить велику кількість цукру, цукрозамінники, які зневоднюють організм. Такі види напоїв викликають звикання, у спеку їх хочеться вживати все більше й більше, проте втамувати спрагу не вдається. Та ж історія і з жирною, смаженою їжею та солодощами.

Ягоди кращі за яблука

Літо — ідеальний час, щоб підстобнути свій імунітет, поліпшити метаболічні процеси. Це час, коли можна відновити шкіру, волосся, нігті, роботу внутрішніх органів. Все, що для цього потрібно, аби на столі щодня були «магічні» літні продукти. «Це 300–400 грамів овочів і зелені, бобові, це фрукти і ягоди, зокрема. Фруктів 200 грам і ягід 200 грам приблизно в день», — радить Олександра Кириленко. Овочі можна вживати в тушкованому, запеченому або свіжому вигляді, наприклад, робити овочеве рагу.

Крім того, краще обирати сезонні ягоди: полуницю, чорницю, чорну смородину, малину, вишню. «Ягоди краще, ніж просто фрукти. Яблука зараз в собі, на жаль, не несуть ніякого потрібного навантаження.

Екзотичні фрукти краще прибрати з раціону харчування і залишити їх на осінь і зиму, коли вже не буде сезонних ягід і фруктів», — вважає лікарка.

Кисломолочні продукти — літній маст-хев

Також обов'язково потрібно вживати кисломолочні продукти. «Щодня в раціоні повинні бути йогурти, але за умови правильного зберігання. Десь приблизно 300–400 мілілітрів кисломолочних продуктів на добу обов'язково. Можуть бути або питні йогурти, ряжанка або біокефір. Їх можна поєднувати з ягодами, з насінням льону або чіа», — рекомендує лікар-дієтолог.

Якщо в спекотну погоду часто вживати кисломолочні продукти, сир, йогурти і кефір, вдасться не лише «охолоннути» та схуднути, а, крім того, ще укріпити волосся, нігті й відбілити зуби. А все тому, що в молочних продуктах багато кальцію, який відповідає в нашому організмі за стан волосся і манікюру. Щоправда, засвоюється він тільки за достатньої кількості вітаміну D, який створюється лише на сонці, саме тому літо — найкращий час для покращення нашого зовнішнього вигляду.

СТРАВА ТИЖНЯ

Курячі крильця з апельсинами на грилі

Інгредієнти: 800 г курячих крил, 1 ст. л. гірчиці (в зернах), 1 ст. л. меду, апельсин, сіль та перець за смаком.

Покладіть курячі крильця в миску і додайте туди ж мед, гірчицю, сіль за смаком і сік одного апельсина. Попередньо відокремте від половини апельсина цедру за допомогою тертки.

Покладіть замариновані крильця на відкритий гриль. Якщо ви готуєте в домашніх умовах, то можна запекти крильця і в духовці на режимі гриля.

Готуйте крильця протягом 20–25 хвилин, при цьому перевертаючи їх з одного боку на інший кожні 3 хвилини.

Що пити, аби відновити рівновагу?

«Улітку всі ми доволі сильно пітніємо, а в процесі потовиділення з організму виводяться й солі, як наслідок може проявитись сольова недостатність. Про цю проблему «підкажуть» такі симптоми: апатія, слабкість, нудота, шлункові спазми, часто спостерігаються судоми. Тому раджу спекотного дня вживати самостійно приготований підсолений напій, — радить ще один лікар-дієтолог Людмила Денисенко. — Для його приготування потрібно взяти літр води та додати п'ять грамів солі. Таким напоєм можна відновити порушену сольову рівновагу в організмі. Альтернативою підсолений воді може бути розчин препарату регідрон у кількості, еквівалентній втраченій масі тіла протягом дня».

Також втрата рідини з потом зменшує слиновиділення вдвічі, через що виникає відчуття сухості в роті. Засвоюваність їжі й апетит знижуються. Висока температура прискорює витрату і виведення вітамінів з потом, що може призвести до вітамінної недостатності, особливо це актуально для водорозчинних вітамінів С, В1, В2, В6 і РР.

Щоб уникнути проблем зі здоров'ям, улітку потрібно пити чай. Чорний або зелений, гарячий чи холодний добре втамовують спрагу. Айран, кефір, кумис та інші кисломолочні продукти так само впораються зі спрагою. Проте, купуючи цей продукт у магазині, потрібно бути вкрай обережним, щоб не придбати той, який встиг скиснути.

Доречно вживати влітку квас, але він має бути приготований способом бродіння. Соки, з невеликим вмістом м'якоті, теж непогано втамовують спрагу. Ну і звісно, не обійтись у спекотні дні без настоїв із шипшини та відварів із сухофруктів, проте цукор в них додавати не потрібно. Незамінними будуть компоти із кислих і кисло-солодких фруктів і ягід. Особливо вони

смакують в охолодженому вигляді, а варити компоти краще без додавання цукру.

Для того щоб якнайшвидше втамувати спрагу, лікарі радять пити невеликими дозами — по 100–200 грамів через кожні 20–30 хвилин. Не потрібно пити холодні (нижче 20 градусів) напої, адже навіть вода за такої температури практично не втамовує спрагу, аж поки не нагріється до температури тіла. Доречно більшу кількість води випивати вранці та у вечірні години, коли температура повітря трохи понизиться.

Розвантажувальні дні

Улітку доречно влаштовувати розвантажувальні дні. «У розпал літньої спеки доволі легко влаштовувати собі розвантажувальні дні та вживати лише воду, — радить Людмила Денисенко. — Крім того, варто знати, що існують продукти, які «виводять» із організму зайве тепло, тонізують, освіжають та підбадьорюють. Це овочі, фрукти, літні холодні супи. Стосовно овочів і фруктів, то в них багато води, вітамінів і мінералів, тобто тих речовин, які наш організм у чималій кількості втрачає в спекотний час. Крім того, клітковина, яка міститься в них, стимулює роботу кишківника і активно виводить все непотрібне, тому після того, як людина поїсть овочів та фруктів, вона почувається легко. Особливо доречні в цьому плані огірки, кабачки, помідори та баклажани, які майже на 90% складаються із води. Натомість варто якомога менше споживати «утеплюючих» страв — жирне м'ясо та рибу, гостру їжу.

Проте навіть літньої пори не можна харчуватись лише фруктами й овочами. Адже будь-якому організму, особливо дитячому, просто необхідний білок, якого немає в кабачках і яблуках. Його варто «пошукати» в нежирному м'ясі і морепродуктах, де багато калію, амінокислот, а також йоду, магнію, які активно виходять з потом.

Олександр СТЕПАНЕНКО

КАЛЕЙДОСКОП

ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!

RELIFE.MEDIA

Концентрований розчин цукру

Стиль, мода

Повага, пошана (заст.)

Тік

Розмінна монета Замбії

Телевізійне шоу

Славцець родини котятчих

Наука про мораль

Хабар

Великий довгий віз

Візантійський імператор

Південно-Африканська Республіка

Примара

Хлів для свиней

Валовий внутрішній продукт

Удар у тенісі

Поміщик

Криволінійне перекриття

Горе, біда

Ярмо

Кишеньковий годинник з боєм

Бак для бензину

Бойове шикуння піхоти

Сітка для ловлі риби

Подрібнене м'ясо

Чоловічий парадний костюм

Калімантан

Автоматичний пристрій

Латвійський струнний інструмент

Лука, моріг

Житель Гаїті

Муз. твір

Держава в Океанії

Ікло

Заклик (поет.)

Укр. повстанська армія

Рідка страва

Амер. кіно-актор

Безворсовий килим

Амер. кіно-актор

Вулкан на о. Сінцілія

Порода собак

Терцет

Стара назва ноти до

Турбин (Булгаков)

Гирло

Відомості, показники

Горе, біда

Забава

Остання літера латин. алфавіту

Точка небесної сфери

Частина скелета

Рос. телеканал

Канат

Почесна відзнака

Короткий науковий твір

Негативна відповідь

Вид меблів

Парламент Ізраїлю

Посудина для квітів

Картьярська гра

Бобул (співак)

Жіноче ім'я

Форма монополії

Відповіді з №22

Віа Іво

НІКОЛСОН

ПІПА

Б А Б ТИЛ С

А Б ТИЛ С

НЕОЛОГІЗМ

СОКІЛ

О Б Л

Ш КУЩ

У Ф А

Щ Е Н Я

Т Ш І Х

РАМ

Г

ЮТА

О А Е

С Т Б

ЛЮБЕ

НАРИ

МІОМА

АРАП

ОКІСТ

ВАКАТ

ТРИП

МАЙКА

Е ЛОРД

НБУ

К К Д

КОМПАС

КАДИК

ВІА

ІВО

О АБАК

Кохана, на все готовий.

То піди підгорни картоплю на городі...

Вчора чоловік, поївши картопельки із курочкою, попивши компот із млинцями, говорить:

Якщо ти підеш від мене до іншого, я все одно буду приходити до вас вечеряти.

Колись кожного вечора у селі жінки співали на вулиці. А спробуй зараз заспівати скажуть: «Знову напилася».

Галино, ти вже дві склянки випила не Кока-коли, а віскі.

А я думаю, що за дивний смак.

Раніше підійти дівчині до незнайомого, цікавого та багатого чоловіка заважала гордість, а зараз — конкуренція.

У готелях Туреччини, щоб російські туристи не крали рушники, турки почали вишивати слова «Слава Україні!».

Шукаю робітника на збирання полуниці і черешень. 1000 гривень щоденно. Але якщо тебе впіймають, то ми один одного не знаємо.

Тільки тепер я зрозуміла, чому Баба Яга фукала, коли чула рускій дух...

Боротися із зайвою вагою марно, поки у списку продуктів є пункт «Щось до чаю солоденьке».

Уявляєте, куме, йду вчора по вулиці, а моя жінка з іншим чоловіком за руку йде!

Куме, ви підійшли?

Та ні, я ж у Польщі, на заробітках...

Гороскоп на тиждень (13.06 — 19.06)

Овен. Тиждень буде досить складним, тому вам потрібно як слід підготуватися. Вам буде важко зосередитися на поточних справах. Однак можна досягти успіхів у переговорах. Можете переконати партнерів у правильності своїх ідей.

Телець. На початку тижня логіка візьме верх, і ваш вибір буде більш відповідальним і практичним. Будьте обережні, не завжди ваші напористість і тиск допомагають отримати бажане. У фінансових питаннях дійте практично.

Близнюки. Цей тиждень буде балансувати між холодною логікою і сильними емоціями. Ви зможете приймати важливі рішення, ґрунтуючись на тверезому розрахунку. Не плануйте важливу зустріч на неділю.

Рак. Запасіться терпінням, успіхи не прийдуть легко. Не варто звальювати на плечі непосильні обов'язки. Чітке планування допоможе уникнути прорахунків і допоможе заощадити час.

Лев. Ви чітко знаєте, чого хочете і як реалізувати свої плани. У професійній сфері вас чекають приємні зміни, не виключено кар'єрне просування і підвищення доходів. Ваші відносини і особисте життя також незмірно поліпшуються.

Діва. Спокій і розважливість допоможуть зберегти мир у відносинах з близькими і колегами і обійти конфліктні ситуації. На роботі обов'язків додасться, а обставини можуть зажадати рішучих дій.

Терези. Ваша терпимість до будь-яких помилок знаходиться на рекордно низькому рівні; ви миттєво реагуєте на невдачі і непорозуміння. Не варто витрачати свій час на порожні суперечки і розмови.

Скорпіон. На цьому тижні ви здатні бути продуктивним і досягати успіху. Однак важливо зберігати спокій і не піддаватися на провокації. Ваші недруги і суперники можуть чекати слухного моменту, щоб насолити.

Стрілець. Сприятливий період для довгострокового планування і постановки цілей. У вирішенні важливих питань можна покладатися на підказки інтуїції. Пощастить вам і на любовному фронті.

Козеріг. Ви беретеся за вирішення непростих завдань і демонструєте свої сильні сторони. Тримайтеся подалі від суперечок і конфліктних ситуацій, вони можуть підірвати Вашу репутацію.

Водолій. Ваші ідеї і думки цінують в колективі, оточуючі прислухаються до ваших порад. Ви можете легко знайти спільну мову з людьми і переконати кожного в своїй точці зору. Ви будете задоволені довірою з боку колег.

Риби. Ваша підвищена життєва сила і впевненість в собі роблять позитивний вплив на всіх, кого ви зустрічаєте. Ви можете виконувати будь-які нові завдання як поодиночки, так і в складі команди. Твердо відстоюйте точку зору.

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Фінляндія заявила, що якщо НАТО буде надто довго розглядати її заяву на вступ, то вона вступить у Сумську ТРО — це той самий рівень захисту, але менше бюрократії.

— Тату, а що ти робиш?

— Жуків колорадських на картоплі травлю.

— А жуки — це орки?

— Чому ти так вирішив?

— Бо дід говорив, що орки, як жуки колорадські, лізуть і лізуть.

Обідне меню мами має два варіанти: 1. Їжте, що дала. 2. Ходіть голодні.

Розмова подружжя у селі:

— Коханий, ти на що готовий заради мене?

